

Vervuld met de Heilige Geest

Ds. W.A. Zondag – Hand. 2: 1 t/m 4

Zingen: Psalm 9: 1, 11
Lezen: Handelingen 2: 1 - 21
Zingen: Psalm 118: 12, 14
Zingen: Psalm 72: 1, 2
Zingen: Psalm 72: 3

Gemeente, als tekst lezen we de eerste vier verzen van Handelingen 2:

En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde haastelijk – onverwacht, plotseling – uit den hemel een geluid gelijk als van een geweldigen gedreven wind en vervulde het gehele huis waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen – mannen en vrouwen – vervuld met den Heilige Geest en begonnen te spreken met andere talen zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

Gemeente, lege banken in de kerk. Tijdens de coronacrisis. Wat een gemis! Dat hebben we toch wel gevoeld? Het niet kunnen opgaan naar de samenkomsten van de gemeente. Wat is het toch een voorrecht als we wel als gemeente mogen samenkomen.

Maar laten we niet vergeten dat er niets zomaar gebeurt. Jongens en meisjes, vergeet het maar nooit. Er gebeurt niets toevallig. *Alle dingen moeten medewerken ten goede* (Rom.8:28) schrijft de apostel Paulus. Gemeente, wat gelooft gij van de voorzienigheid Gods? Zondag 10 van onze Heidelbergse Catechismus.

Niets gebeurt zomaar. Maar het kan zijn dat de Heere deze beperkingen gebruikt om andere mensen in contact met het Evangelie te brengen. Ik kreeg een berichtje van iemand die vertelde dat er tijdens de coronacrisis mensen meeluisteren die normaal nooit in de kerk komen. De eeuwigheid zal straks laten zien wat het uitgewerkt heeft. De Heere spreekt als het ware: 'Kijk, daarom kon u als gemeente een tijdje niet op de normale manier samenkomen.' *Ik heb nog andere schapen die van dezen stal niet zijn, deze moet Ik ook toebrengen* (Joh.10:16).

Misschien hebt u weleens gehoord van Spurgeon. Hij is één van de meest zegenrijke predikers geweest in Londen, in de negentiende eeuw. Tot ieders grote verbazing kwamen vele duizenden mensen naar zijn preken luisteren. Op een gegeven moment zaten er meer dan tienduizend mensen in één groot gebouw! Dat is eigenlijk onvoorstelbaar. En er kwamen er steeds meer bij. Er wordt over gesproken, met name onder de zeer arme mensen. Ze raken geïnteresseerd. In de armste wijken van Londen horen mensen over de boodschap van het Evangelie. Ze horen dat er hoop is te midden van hun ellendige bestaan is en dat er een welkom is bij een Zaligmaker. Ze willen ook naar de preken van Spurgeon

luisteren. Maar de kerk is te klein. Op een gegeven moment zegt Spurgeon daarom tegen zijn gemeente: 'Wilt u één keer per zondag uw plekje afstaan aan iemand die nog nooit het Evangelie heeft gehoord?'

Hij roept zijn gemeente op om niet naar de kerk te komen. Ik moest aan die vraag denken tijdens de coronacrisis. Een gemeente die thuisblijft; want er zijn nog anderen die nog nooit van het Woord hadden gehoord. Ook zij moesten een plekje krijgen in de kerk. Een thuisblijvende gemeente waardoor velen in contact zijn gekomen met dit Woord, en de Heere heeft hen bekeerd.

Gemeente, weet u dat Pinksteren ook het feest is van de open deuren? De deuren van de kerk zijn opengegaan. Laten we daar vanmorgen in het bijzonder bij stil staan.

Wanneer gaan die deuren open? Niet zo zeer als het kerkgebouw vol is met mensen – iets waar we blij mee zijn – maar als harten vervuld worden. Als de Heilige Geest in onze gemeente werkt en woont, gaan de kerkdeuren vanzelf open. Stel dat er door de een of andere oorzaak in een huis een heel hoge druk wordt opgebouwd, steeds hoger en hoger – onze jongens en meisjes weten dan wel van natuurkunde – dan klappen op een gegeven moment de ramen en deuren eruit.

De kerk kan leeg zijn. Maar ons thema is: Vervuld met de Heilige Geest.

Drie gedachten. De Heilige Geest vervult:

1. Precies op tijd
2. Het hele huis
3. Hart en mond

In Handelingen 2 wordt ons één en ander verteld over het tijdstip: wanneer komt de Geest? Precies op tijd, niet te vroeg en niet te laat.

In de tweede plaats: Het hele huis wordt vervuld. De Heilige Geest slaat geen hoekje over. Hij vervult alles waar Hij komt met Zijn zaligmakende werkingen.

Ten derde vervult Hij hart en mond. Ja, ik heb het omgedraaid. Meestal zeggen we met mond en hart. Eerst het hart van binnenuit en dan komt de mond erin mee. Het gaat naar buiten toe.

Zullen we ook op deze pinksterdag de geloofsbelijdenis vanuit zondag 20 van de Catechismus aanhalen?

Wat gelooft gij, wat gelooft u, wat geloof jij over de Heilige Geest?

Eerstelijk dat Hij tezamen met den Vader en den Zoon waarachtig en eeuwig God is. Ten andere dat Hij ook mij gegeven is, opdat Hij mij door een waar geloof Christus en al Zijn weldaden deelachtig make, mij trooste en bij mij eeuwiglijk blijve.

Dat belijden over de Heilige Geest. Het geloof in de Heilige Geest is dus nodig om zalig te leven en zalig te sterven, om die troost beide in leven en in sterven te ontvangen.

Wanneer komt dus de Geest?

1. Precies op tijd

Hij komt precies op tijd! Dat zien de discipelen later ook. Ik weet niet of ze het gezien hebben toen ze de door de Heere Jezus beloofde komst van de Heilige Geest nog verwachtten. Ik weet niet of ze toen al bepaald werden bij het verleden, bij de manier waarop de door God Zelf ingestelde feesten, die zo kalendermatig gehouden werden. Wij staan er nu achter en zien dat het eigenlijk precies is gebeurd, zoals de mensen ook het Pinksterfeest hebben verwacht én uitgeteld. Je kon het gewoon uittellen op je vingers. Pinksteren is eigenlijk pentecosta, wat betekent vijftigste, dus de vijftigste dag na het paasfeest.

Je moest aftellen, zoals jullie, jongens en meisjes dat doen voor je verjaardag. Ik deed dat vroeger ook; nog zoveel dagen voor mijn verjaardag. Er zijn kinderen die het soms iedere dag aan mama of aan papa vragen: 'Hoeveel nachtjes slapen nog?' 'Nog tien.' De volgende dag: 'Nu nog negen hè, mama?' 'Ja, nu nog negen en daarna nog acht!' Zo tel je af: tien, negen, acht...

Zo was het hier ook, ze telden af, vijftig, negenenveertig, achtenveertig, elke dag één eraf. Wanneer begon men af te tellen? Op het Oogstfeest; het eerste feest dat gevierd werd na Pasen. Het Paasfeest was het feest van de uittocht uit Egypte, zoals u wel weet. Het Paaslam moest dan geslacht worden. Het bloed moest worden gesprengd aan de deurposten. De Heere had gezegd: Dat moet u nu altijd weer gedenken. Ieder jaar moet er een paaslam apart worden gezet van de andere dieren. Een lammetje moet je in huis nemen, en vertroetelen. Het wordt je huisdier voor een paar dagen. Na die dagen moet je het slachten zoals God de Vader Zijn Eigen Zoon als het Lam van God heeft gegeven aan de wereld om Het te slachten. Om Het te doden, opdat mensen behouden zouden worden. Mensen net als de Israëlieten in Egypte. Maar het was tegelijkertijd ook een oogstfeest. De eerste oogst van de gerst werd dan binnengehaald. Het eerste meel werd dan in de tempel gebracht.

Dit dankoffer bestond uit een schoof van gerst en die werd dan door de priester heen en weer bewogen voor God. 'Heere, het is van U ontvangen en we geven het daarom als dank nu aan U en we bidden of U een rijke oogst wilt geven op deze eerste schoof.' Er sprak verwachting uit dat 'beweegoffer'. De Heere had gezegd: *Zeven weken zult gij u tellen; (vanaf die dag, dat is de tweede dag, zult u tellen) van dat men met de sikkel begint in het staande koren, zult gij de zeven weken beginnen te tellen* (Deut. 16:9). *Daarna, (dus dat waren negenenveertig dagen) zult gij de HEERE uw God het feest der weken houden* (Pinksteren werd wel het wekenfeest genoemd); *het zal een vrijwillige schatting uwer hand zijn, dat gij geven zult, naar dat u de HEERE Uw God u zal gezegend hebben* (Deut.16:10).

Zegt de Heere hoeveel de mensen Hem als dank op deze dankdag moeten schenken, omdat Hij zo goed voor hen gezorgd heeft? Nee. Dat mag u zelf weten, *het zal een vrijwillige schatting uwer hand zijn*.

Geef wat u geven kunt, *dat gij geven zult nadat u de HEERE uw God zal gezegend hebben*. Ja, doe naar je vermogen, geef de Heere vrijwillig. De Heere wil ook nu nog vrijwillig gediend worden, Hij wil ook dat we leren om vrolijk te zijn in Hem.

Ja, dat staat hier ook: *En gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN uws Gods* (Deut.16:11).

Pinksterfeest is een vrolijk feest, een vreugdevol feest. De dienst van de Heere maakt geen neerslachtige mensen, of depressieve mensen, zoals soms in de wereld wordt gedacht: 'Het gaat bij jullie in de kerk alleen maar over zonde, dood en oordeel en als ze wat meer weten is er alleen maar strijd.'

Er zit een kern van waarheid in, maar daar heeft de wereld net zo goed mee te maken. Maar het is een vrolijke zaak, een zaak van vreugde, als de Heere ons laat zien dat er behoud is, dat tegenover de dood het eeuwige leven en de eeuwige vreugde wordt geplaatst. Dat de hand van God er is, ook in dit leven, die ons leidt, die ons voedt, die ons onderhoudt, die ons troost. Wat een vreugde als je mag weten in leven en sterven het eigendom van de Heere Jezus te zijn. Dat geeft toch vreugde?

Ik lees over een kamerling dat *hij zijn weg vervolgde met blijdschap* (Hand.8:39). Noemt Paulus dit niet als één van de eerste vruchten van de Geest? Laten we iets van die blijdschap zien, wanneer we dit mogen kennen? Vreugde, want de Heere heeft zoveel gegeven!

Op deze feestdag was er ook een gebed of de Heere de rest van de oogst, die nog niet binnen was, zou willen geven. Of het laatste koren mocht worden binnengehaald en of de druiven geoogst konden worden. Het was de opmaat naar het Loofhuttenfeest. Het laatste feest moest nog komen, dan werden de laatste vruchten van het land, van de akker en van de wijngaard binnengehaald. Dan zou je kunnen zeggen dat de grootste dankdag kon beginnen.

Wij kennen het Loofhuttenfeest niet meer, of toch wel? Is dat niet de dag van de wederkomst? Bij de wederkomst wordt toch de volle oogst binnengehaald? Dan zal de Kerk voor eeuwig Loofhuttenfeest vieren.

De discipelen zijn bijeen zoals de Heere Jezus dat bevolen had. We hebben dat bij Hemelvaartsdag ook gezien. Jezus had gezegd: 'Jullie moeten in Jeruzalem wachten op wat Ik ga doen. Ik bid Mijn Vader om de Heilige Geest, Hij zal jullie vertroosten. Hij zal het gemis dat ontstaat omdat Ik heenga naar Mijn Vader, goedmaken.' Ik zeg het maar even heel menselijk: 'Hij zál dat gaan doen, wacht daarop'. De engelen hadden die verwachting versterkt, weet u nog? Zij waren neergedaald uit de hemel en hadden de discipelen daar nog eens op gewezen: 'Staar nu niet naar de hemel, zoals je dat tot nu toe hebt gedaan met je ogen. Je mag wel omhoogkijken maar je moet je hart opheffen naar de Heere.' Wat had de Heere gezegd? 'Niet op de Olijfberg blijven, maar naar Jeruzalem gaan en daar gaan tellen, aftellen.' Als ze het Oudtestamentische feest in gedachten hadden gehad, dan wisten ze: We moeten nog tien dagen wachten, dan komt Hij. Of ze dat hebben geweten, kan ik niet zeggen, maar één ding weet ik wel: Ze hebben gewacht.

Niet met de armen over elkaar. Niet met de gedachte: De Heere Jezus is betrouwbaar en Hij heeft een belofte gedaan, dan zal Hij die op Zijn tijd ook vervullen. Armen over elkaar, dan zien we wel wanneer het gebeurt. De Heere is vrijmachtig, de Heere is soeverein.

Er zijn nog steeds mensen die zo durven te denken en zelfs uit te spreken. Je moet maar gewoon afwachten en dan maar kijken of het gebeurt. Ze durven dat te verbinden aan de uitverkiezing. Laat ik er maar over ophouden.

Dit is niet het wachten wat God wil in ons leven. Hij wil een *verwachtend* wachten, dus niet een lijdelijk afwachten. Maar de psalmdichter zegt: *Wacht op den HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht op den HEERE (Ps.27:14)*. Gedenk aan het Woord gesproken tot Uw Knecht, waarop Gij mij verwachting hebt gegeven.

Dat is biddend wachten op de Heere: 'Heere, U heeft het gezegd, U hebt het gesproken. Wilt U het dan vervullen?' De Heilige Geest gaat verwachting geven in je leven, als Hij het hart leeg gaat maken. Hij neemt weg wat er niet hoort, daar is Hij heel je leven mee bezig. Hij laat zien dat u, zoals u geboren bent, niet met God verzoend kunt worden, maar dat u de Zaligmaker nodig hebt. Zo geeft Hij uitgangen naar die Zaligmaker, een uitzien, een verwachten.

Jezus gebruikte niet voor niets het beeld van de wedergeboorte en het beeld van een klein kind of een lammetje wat groter wordt. Dat doet Hij in de weg van verwachten en ontvangen. Hij maakt dorstig en geeft te drinken, Hij maakt hongerig en geeft te eten. Hij geeft een uitzien en een vervullen. 'Zend Heer' Uw licht en waarheid neder, hoor ik iemand roepen, en breng mij door dien glans geleid, tot Uw gewijde tente weder; dan klimt mijn bange ziel gereeder, ten berge van Uw heiligheid, waar mij Uw gunst verbeidt.'

Hoort u het? De psalmdichter verwacht de Heere. Hij ziet uit naar Zijn komst en zo is het hier met de Kerk ook. Ze wacht op de vervulling en zegt: 'Heere U hebt het zelf gezegd, U hebt het toch beloofd dat U Uw Geest zal zenden, en dat Hij ons zal troosten?' De Heilige Geest wordt toch de Trooster genoemd? Hij zal toch het gemis, dat gekomen is, gaan vervullen? Christus had het zelf gezegd. *En als Hij dit gezegd had blies Hij op hen en zeide tot hen: Ontvangt den Heilige Geest (Joh.20:22)*. De Statenvertalers schrijven daarbij: 'Dat zijn de gaven van de Heilige Geest die u nodig zijn tot versterking uws geloofs, totdat de volheid derzelve die u nodig zullen zijn tot uitvoering van uw apostelambt u zal gegeven worden na Mijn hemelvaart op de Pinksterdag.' Biddend verwachten: 'Ik blijf den HEER' verwachten; Mijn ziel wacht ongestoord; Ik hoop in al mijn klachten, op Zijn onfeilbaar woord.'

De hemel zal tweemaal opengaan, dat is uitzien. De eerste keer was het Christus Die door de hemelpoort ging en de tweede keer is het de Heilige Geest Die als het ware de hemel verlaat en neerdaalt op de aarde. De Geest van Christus en van God de Vader. Hij komt. Er staat: *Hij komt haastelijk*. Bij 'haastelijk' moeten we niet denken aan de betekenis van 'haastig', heel snel, maar aan iets dat onvoorzien is, plotseling gebeurt. In één keer was het zo en ging de hemelpoort open. Hij spreekt en het is er.

Dat doet Hij nog. Het ene moment kun je zo benauwd zijn, zo in de kolken en even later in de wolken. Het kan zijn dat de Heere persoonlijk Zijn handen onder je benauwde ziel brengt en je opbeurt en het gordijn wegschuift, terwijl je niet eens wist dat er een gordijn was. Je dacht dat het een dikke muur was, waar je niet doorheen kon dringen. Maar de Heere zegt: 'Voor mij is het maar een gordijn, ik schuif het weg.' *Heden zo gij Zijn stem hoort (Ps.95:7)*. *Zie hier ben Ik, zie, hier ben Ik (Jes.65:1)*. *Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn (Luk.23:43)*. Ik hoor het die Samaritaanse vrouw vol verlangen vragen aan de Heere Jezus: 'Wanneer komt Hij, de Messias, de Christus?' Wat zegt Jezus dan? *Ik ben het Die met u spreek (Joh.4:26)* en u hoort Zijn stem!

Pas zei een vrouw tegen mij: 'Mijn man zei dat Hij Gods stem heeft gehoord. Ik begreep hem eerst niet goed. Hoe kon Hij Gods stem horen? Hij zei: 'Ik heb Zijn stem gehoord in de prediking, onder het Woord'. Wat de één 'zien' noemt is voor de andere 'horen'. Johannes zei: 'Dan wil ik er nog wel wat aan toevoegen: 'Wij hebben Hem getast'. Misschien zegt u: 'Ik heb zelfs geleerd Hem te proeven en te smaken'. Al onze zintuigen kan en wil de Heere daarbij gebruiken. Zo komt Hij en opent de deur van het hart en komt Avondmaal vieren. Dat had Hij beloofd: 'Ik zal met u avondmaal vieren, Ik zal gemeenschap met u hebben' Ja, *Hij spreekt en het is er* (Ps.33:9).

Ik weet nog goed dat ik op een zaterdagavond een beroep mocht aannemen Tegen een collega-predikant, die veel voor mij betekend heeft, zei ik: 'In één keer is alle twijfel weg, in één keer is de deur geopend'. Toen antwoordde hij zo mooi: Broeder, *Hij spreekt en het is er*.

Dit is zo waar. In één keer kunnen alle aanvechtingen weg zijn, is het een vlak veld en is de zee rustig geworden. Zo doet Hij dat nog. Zult u Hem verwachten? U, die misschien op dit moment juist in donkerheid zit en zegt: 'Dat ik Hem zou mogen zien, dat ik zou mogen zeggen: 'Jezus, Mijn Zaligmaker. U bent mijn Vader in de hemel. De Heilige Geest woont in mij. Dat ik zou mogen zeggen: Na de dood is mij het leven bereid.' Kom, verwacht u Hem? U zult echt niet beschaamd uitkomen.

In de tweede plaats. De Heilige Geest vervult:

2. Het hele huis

Hoor, het hele huis wordt vervuld. Plotseling is Hij daar: *En er geschiedde haastelijk, uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen gedreven wind en het vervulde het gehele huis waar zij zaten*. Het is alsof er een sirene afgaat, of de klokken beginnen te luiden.

Een noodsignaal wordt gegeven als er bijvoorbeeld een tsunami komt. In de tweede wereldoorlog, wanneer er bommenwerpers kwamen, ging het luchtalarm af en vluchtten de mensen, zover mogelijk was, naar de schuilkelder of een andere veilige plaats.

Maar in Jeruzalem is het de aankondiging van iets heerlijks, niet van iets ergs. God gebruikt er het geluid van een orkaan voor, maar het is intussen bladstil. Het is net of je in het oog van een tornado bent. U weet misschien wel dat het in het midden van een tornado bladstil is. Je zou denken, dat het daar het ergst is. Nee, daaromheen wel, maar in het midden is het stil. Zo is het hier. Het is stil. Er beweegt niks, de deuren slaan niet open en dicht, de ramen vallen er niet uit en toch, een geweldig geluid.

Wat zegt het ons? In de eerste plaats dat het niet bij ons vandaan komt. Deze adem komt bij God de Heilige Geest vandaan. Zoals God in de aarde blies en Adam tot leven wekte, zo doet Hij dat nog in de herschepping. Zo doet Hij dat ook in de heilsgeschiedenis.

Hij blaast. Het is de wind bij God vandaan. Had Jezus het niet gezegd tegen Nicodemus: 'De wind voel je?' Misschien stond er op dat moment wel een avondbriesje. 'Nicodemus, je kunt het niet volgen. Je ziet het niet, maar je kunt de wind wel voelen.'

Het werk van Gods Geest komt bij God vandaan, niet van mensen. Wij zijn allemaal weggelopen! Adam voorop en wij zijn hem achternagegaan. Wij hebben gezegd: 'God, ga

maar weg, wij hebben geen belangstelling voor U, we hebben geen lust in Uw wegen. We hebben geen verlangen naar Uw gemeenschap. We kiezen voor de werken van de duisternis. We kiezen voor... het verderf. We kiezen voor de boze en de dood.' Het is verschrikkelijk, want we hebben dit niet per ongeluk gedaan, maar moedwillig.

Ik hoop dat u zegt: 'Daar ben ik ook achter gekomen dat het niet Adam alleen was, maar ik net zo goed. Ik ben een Adamskind. Ik heb ook een tijd in mijn leven gekend dat ik niet naar God vroeg, en prima zelf mijn leven kon leiden en leven. Maar daar heb ik nu zo'n verdriet van gekregen.'

Gelukkig dat God de mens niet aan zijn lot heeft overgelaten en Adam opzocht. Gelukkig dat God zegt: 'Daarom heb Ik Mijn Zoon gegeven, mijn Enige.' Hij is gekomen. God is getrouw, wat Hij beloofd heeft, vervult Hij altijd. De hemel is geopend. Het Kind is neergedaald in de baarmoeder van Maria en zij heeft Hem gebaard en gelegd in de kribbe. Hij heeft gewandeld onder de mensen, en onder hen gewoond. Hij is in alles de mensen gelijk geworden. Hij deed in alles de wil van Zijn Vader. Hij heeft geluisterd naar Gods wet, gehoorzaamd aan Zijn wil en Hij heeft die volkomen beantwoord. Maar Hij heeft ook de prijs betaald: 'Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.' Dat heeft Hij vervuld. Hij droeg de straf in de plaats van zondaren en zondaressen. Verlaten van Zijn Vader heeft Hij het uitgeremd, uitgeschreeuwd in verbazing, in vertwijfeling: 'Waar bent U toch?' Opdat zijn volk nimmermeer van God verlaten zal worden. Hij is de dood ingegaan, om u te verlossen van de dood, om de dood te doden. Opdat de prikkel uit de dood gehaald wordt, zegt Paulus.

Hij is opgestaan op de derde dag. Hij is ten hemel gevaren. Daar gaat Hij door met Zijn voorbiddend en zegenend werk, en met Zijn dankzeggingen: *Wij hebben een voorspraak bij den Vader* (1 Joh.2:1). Hij draagt de zonde weg van allen die door het ware geloof tot Hem komen. Die zeggen: 'Heere Jezus, bidt voor mij! Bidt voor mij tot de Vader en draag mijn zonden weg!'

En met Pinksteren zond Hij Zijn Geest: Beloofd is beloofd. Ik las ergens: 'Het pinksterfeest is niet het feest van knappe mensen maar het feest van door God geleerde mensen, die Christus ontvangen, in de kracht van de Heilige Geest.' Deze mensen komen erachter hoeveel werk God aan hen heeft. Valt het u ook op, hoeveel werk God heeft aan zondaren, om ze terug te brengen in het Vaderhart? Om hen te verzoenen met Zichzelf, en het eeuwige leven te geven?

God heeft vaker Zijn aanwezigheid getoond door wind en vuur. Ik denk aan de eerste hof, de Hof van Eden. Daar maakte de Heere Zich bekend in de wind. Zo wist Adam: De Heere komt eraan. Ik denk aan Mozes. Hij moest in de kloof schuilen en de Heere trok aan hem voorbij. Ik denk aan Elia op de berg Horeb. De Heere kwam niet in een grote en sterke wind, in een bliksem en in vuur. Maar wat lezen we? *De HEERE was ook in het vuur niet* (1Kon.19:12). Hij was niet in de aardbeving en ook niet in het vuur. Maar na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte, daarin was Hij.

Het beeld van de wind: *Ontwaak, Noordenwind, en kom, Gij Zuidenwind, doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien. O, dat mijn Liefste tot Zijn hof kwame, en ate zijn edele vruchten* (Hoogl.4:16). Die zachte bries van Gods Geest is zo nodig om ons te ontdekken, en te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel (Joh.16:8). Die wind had

Nicodemus ook nodig. Net zo goed als die prostitué, die tot Jezus kwam en die fraudeur, de tollenaar. Ook Nicodemus, een nette man, die een voorbeeld was voor velen. *Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan. De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, vanwaar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is* (Joh.3:3,8). Indien gij niet wedergeboren wordt Nicodemus, gij zult het Koninkrijk van God niet zien. Je moet geboren worden door het werk van deze wind, door deze Geest Die als het ware door je heen blaast, met grote kracht. Daarop wijst het beeld van die krachtige wind in onze tekst.

Er wordt in het Grieks een woord gebruikt dat wijst op een zeer grote kracht. Deze wind is niet tegen te houden. Ook Nicodemus kon hem niet tegenhouden. Paulus ook niet. De Heilige Geest kwam precies op tijd, op Gods tijd.

Nu kijk ik toch weer omhoog; God komt op Zijn tijd. Ik zeg niet: 'dus we wachten maar af.' Nee, God komt op Zijn eigen tijd. God komt in het leven van Paulus precies op tijd met die krachtige wind en Paulus wordt een lam. Hij kwam op tijd in het leven van Timotheüs, maar wel op een andere wijze. Timotheüs is geleidelijk aan geleid door deze Geest. Hij is niet tegen te houden. Al het verzet wat ertegen opkomt – en er is zoveel verzet door die driehoofdige vijand – het moet wijken voor deze Geest. Lydia's hart werd op een rustige wijze geopend. Ze zat gewoon stilletjes te luisteren naar het Evangelie. Maar bij de stokbewaarder was er toch wel even een andere omstandigheid. Die staat met het zwaard op zijn borst. Nog even en hij is niet meer op de aarde en staat voor Gods rechterstoel. Maar dan opent Paulus zijn mond: *Doe uzelfven geen kwaad* (Hand.16:28). Het is dezelfde Geest Die overtuigt. Daar zullen we straks meer over zeggen, want deze Heilige Geest werkt tot aan de dag van vandaag. Hij zal het doen tot de dag van de wederkomst. Mensen doorwaaien, maar ook in mensen wonen. Dat is toch wel heel bijzonder?

Het Pinksterfeest is het feest van de vervulling van het huis. Zoals de Geest kwam in de tabernakel en later in de tempel, zo wordt het huis, waarschijnlijk een bijgebouw van de tempel, vervuld met de Heilige Geest. En vele harten worden vol van die Geest.

Maar de Geest was er toch al? De Heilige Geest heeft toch ook al in het Oude Testament gewerkt? Jazeker, wat dacht u. Hoe had David anders kunnen bedelen om genade? Heeft hij niet gezegd: *Neem Uw Heiligen Geest niet van mij* (Ps.51:13)? Denk ook maar aan Eldad en Medad en al die anderen op wie de Geest neerdaalde.

Maar op de pinksterdag komt Hij in Zijn volheid. Nu daalt Hij als het ware als een machtige waterval op de aarde af. Eerst was het een stroompje: hier wat en daar wat, het waren druppels van de Geest. Maar nu komt de Geest als een machtige stroom. Als een grote wind die het hele huis vervult. Hij komt op aarde wonen, waar scheiding was gekomen tussen God en mensen. Nadat het werk is volbracht door Zijn Zoon kan Gods Geest wonen op aarde! Hij kan dan zeggen: 'Hier wil ik weer een woning hebben'. Hier wil Ik blijven, niet af en toe op bezoek komen, maar echt in harten van mensen wonen. Om zo Gods kinderen te maken tot profeten, tot priesters en tot koningen. Zo vervult Hij hart en mond.

We zingen nu eerst van Psalm 72 vers 1 en 2:

Geef, HEER', den Koning Uwe rechten,
En Uw gerechtigheid
Aan 's Konings Zoon om Uwe knechten
Te richten met beleid.
Dan zal Hij al Uw volk beheren,
Rechtvaardig, wijs en zacht;
En Uw ellendigen regeren;
Hun recht doen op hun klacht.

De bergen zullen vrede dragen,
De heuvels heilig recht;
Hij zal hun vrolijk op doen dagen,
Het heil, hun toegezegd.
't Ellendig volk wordt dan uit lijden
Door Zijnen arm gerukt;
Hij zal nooddruftigen bevrijden;
Verbrijz'len wie verdrukt.

We gaan nu naar onze laatste gedachte:

3. Met hart en mond

Met hart en mond. Eerst het hart. U weet, het hart staat dan niet voor ons lichamelijke hart maar voor ons hele zijn voor God, ons hele wezen. Onze wil, ons verstand, onze hartstochten, gedachten en alle uitgangen van het hart worden gericht op God. Dat hart wordt hier bedoeld. Dan krijgt Hij alle aandacht, en de hoogste plaats in uw leven. Niet alleen God, maar ook Zijn Koninkrijk. Dan zien we dat het Koninkrijk nabij is, het komt dichterbij. Nabij in de betekenis van 'in Hem zijn'. Denk aan de tekst uit Mattheus 1 vers 23: *God met ons*. 'Met ons God' staat er letterlijk, Immanuël. 'Met ons God' wordt nu 'God in ons'. *Of weet gij niet, zegt Paulus, dat ulieder lichaam een tempel is des Heiligen Geestes, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt* (1Kor.6:19). Daarom moet er ook een goede reuk opstijgen vanuit lichaam en ziel. Dan kun je niet alle dingen meer doen die je eerst deed. Nee, als de Heilige Geest in uw hart komt wonen, dan wil Hij ook dat het hele huis daarnaar ingericht wordt. Net zoals een jong stel dat een huis gaat betrekken. Ze hebben een huis gekocht want ze hopen te gaan trouwen. Stel dat de vorige eigenaar er heel lang heeft gewoond. Er hangen nog gordijnen uit de jaren zeventig en er liggen vloerkleden. De tegels in de wc zijn misschien nog wel ouder. Dan zegt zo'n stel tegen elkaar: 'Het ziet er toch niet uit'. Terwijl de vroegere bewoner het nog helemaal prachtig vond.

Zo zegt de Heilige Geest ook: 'Het ziet er niet uit, alles moet eruit.' De Heilige Geest gaat dat nieuwe leven helemaal opnieuw inrichten. Dat is Zijn werk. Hij maakt er een tempel voor God van. Hij verlicht ons verstand. Daarom zien we die tongen als vuurvlammen. Hij verlicht, Hij verwarmt, Hij reinigt. Ik laat dat beeld even rusten maar dat is wel wat de

Heilige Geest gaat doen. Hij doorwaait het huis, al het stof moet eruit, Hij maakt het helemaal klaar en zegt: 'Nu ga Ik er wonen, hier wil Ik wonen'.

Kijk eens naar de discipelen. Ziet u het verschil in hun leven? Op een bepaald moment zegt Petrus: *Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods* (Matth.16:16). Dan zegt de Heere Jezus: 'Dat hebt u niet geleerd van mensen, Simon, maar dat heeft Mijn Vader u geleerd.' Ziet u hoe dicht Simon bij Christus komt, Wie Hij is en Wie de Vader is?' Maar even later zegt deze Simon: 'Dat lijden en sterven waar U het over heeft, dat zal U geenszins geschieden.' Hoe vaak heeft Jezus de discipelen niet moeten berispen: 'Wat bent u toch kleingelovig. Waarom hebben jullie zo gewankeld? Hoe vaak moet Ik het nog tegen u zeggen? Nu ben Ik al zo'n tijd bij jullie.' Ze lijken zo hardleers.

Maar kijkt u dan eens wat er gebeurt op de Pinksterdag. Moet je daar Petrus zien staan namens de elven. Lees die preek eens in Handelingen 2. Lees wat er allemaal gezegd wordt door hem en Johannes. Hoe ze verantwoording afleggen voor de Grote Raad, het Sanhedrin. Ze lijken onbevreesd. Wat zal een nietig mens ons doen? Ze verheerlijken Christus.

Ze durven zelfs de zonde aan te wijzen: 'Gij zijt moordenaars van de Zoon van God.' Wat een volheid! Dat werkt die inwonende Geest. De Heilige Geest maakt vrijmoedig, en houdt hen dicht bij de Heere Jezus en bij het Vaderhuis. Daarom zijn ze niet meer zo bang als vroeger. Kunnen ze zelfs slapen in de gevangenis, terwijl de executie heel snel zal worden voltrokken. Simon Petrus ligt gewoon te slapen. Dat komt door die inwonende Geest. *Dezelve Geest getuigt met onzen geest dat we kinderen Gods zijn* (Rom.8:16).

De Heilige Geest leert ons zeggen: 'Abba Vader.' Ik ben niet meer bang voor de Vader, en ik zie er naar uit om Hem te ontmoeten. De Heilige Geest leidt mij door de aardse woestijn, en door de schaduw van de dood. Hij leidt me door diepe wateren. Hij zegt: 'Kom maar, je bent op weg naar het hemelse Jeruzalem naar het Vaderland hierboven.'

De Heilige Geest zorgt ervoor dat mijn hart bij Hem is. Dat had de Heere Jezus ook al gezegd aan de hand van het beeld van water. Daar staat Jezus op het tempelplein, op het derde feest, het Loofhuttenfeest. Dan roept Hij het uit: *Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in mij gelooft, zegt hij daarna, dat is dus drinken van het levende water, stromen des levende waters zullen uit zijn buik vloeien* (Joh.7:37,38).

Wat bedoelt Jezus met dit beeld? Wel, u zult zo vol worden dat er een stroom van levend water uit uzelf voortkomt. Stel dat je een glas water helemaal vult. Je zet het onder de kraan, jongens en meisjes. Wat gebeurt er dan? Dan gaat het water over de rand, het glas stroomt over. Dat water moet een uitweg hebben, net als die wind, weet je nog? Die druk die zich opbouwt in dat huis. Op een gegeven moment klappen de ramen eruit, het moet eruit. De Heere Jezus zegt: 'Nu zul je zelf een stroompje van levend water worden. Je zult goede dingen over Mij gaan zeggen. Je zult een woord hebben voor de wereld, voor je naaste. Je zult een andere wandel in het leven gaan vertonen. Een stroompje worden van levend water. Je krijgt er behoefte aan om dat te doen.' Je wilt toch eens met die collega, met wie je zoveel praat, het hebben over de dingen van het Koninkrijk van God. 'Joh, ik weet een medicijn tegen de dood en dat medicijn heet Jezus Christus.' 'Echt waar? Vertel me er eens wat over'. Of misschien zegt die collega: 'Hou dat maar voor jezelf.' Maar dan kom ik er toch weer eens op terug. 'Zou je niet eens een keer mee willen gaan?'

Doet u dat weleens trouwens? Neemt u weleens iemand mee naar de kerk? Soms gebeurt dat. Ik ben er blij mee, dat zelfs jonge mensen iemand meenemen. Kom, ga met ons, en doe als wij.

Gemeente, deze dingen leert de Heilige Geest. Hij wordt de tong in ons. Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over. Dat is een bekend spreekwoord. Is dit misschien ook niet waar het bij u aan schort? Dan moet ik toch even in de wond prikken. U zegt: 'Ik ben helemaal niet zo vrijmoedig, ik schaam me diep, ik heb zo vaak gezwegen en ik zwijg nog zo vaak'.

'Is uw hart dan misschien niet vol genoeg?'

'Wat moet ik dan?'

'Weet u het echt niet?'

U antwoordt misschien nu: 'Ik kan niet ontkennen dat de Heere in mijn leven is gekomen. Van tijd tot tijd mag ik bemoedigd en vertroost worden. De Heere Jezus is mij dierbaar geworden, maar ik ben zo vreesachtig. Ik ben niet vrijmoedig. Wat moet ik dan doen?'

Weet u het echt niet? Wat heeft de Heere gezegd tegen u? Bid om de inwoning van de Heilige Geest. U moet bidden: 'Heere, wilt U met Uw Geest zodanig in mijn hart wonen, dat ook mijn mond van U gaat spreken. Dat ik dienstbaar mag zijn. Dat ik echt profeet, priester en koning in dit leven mag zijn. Dat ik een getuige van U mag zijn.'

De discipelen gingen over de grote daden Gods spreken, in allerlei talen. Ja, ieder op zijn eigen wijze. De Heilige Geest gaf hun dat te spreken. *En zij werden allen vervuld – met de Heilige Geest – en begonnen te spreken met andere talen zoals de Geest hun gaf uit te spreken.* De één hoort het in het Aramees en de ander in een variant van het Syrisch, weer een volgende hoort hun woorden in de Egyptische taal of een Europese taal. Simon Petrus, Johannes en Jacobus ontvingen talenten. Hoe is het mogelijk? De Heilige Geest deelde die gaven uit. Ik weet ook niet in welke mate; er staat: 'naar hun vermogen'. En de mensen zijn verbaasd.

Wij gaan niet in andere talen spreken, maar wij kunnen wel, mag ik het zo zeggen, de tale Kanaäns spreken. Daarmee bedoel ik niet het gebruik van allerlei vreemde uitdrukkingen, maar de gezonde taal van het Woord van God. Ik ga leren spreken met twee woorden: Zondaar en verlost. Zonde en genade. Adam en Christus. Die taal ga ik leren, en persoonlijk verstaan en zo ga ik ook over Hem spreken. Ja, ik ga de grote dingen Gods verkondigen zoals dat in psalm 92 wordt verwoord:

Het is goed dat men de HEERE love en Uw Naam psalmzingt, o Allerhoogste.

En de psalm eindigt met:

Om te verkondigen, dat de HEERE recht is; Hij is mijn Rotssteen en in Hem is geen onrecht.

Amen.

Psalm 72 vers 3:

Zij zullen U eerbiedig vrezen,
Zolang er zon of maan
Bij 't nageslacht ten licht zal wezen,
En op- en ondergaan.
Hij zal gelijk zijn aan den regen,
Die daalt op 't late gras;
Aan droppels, die met milden zegen
Besproeien 't veldgewas.